

Europa, escenari per a un nou 'Estat emergent'

Eduard López | Vicesecretari general de Coordinació Interna i Acció Electoral d'Esquerra | elopez@esquerra.cat

Les properes eleccions europees arriben en un moment carregat d'ambivalències tant en l'àmbit nacional com en l'internacional. Als Països Catalans, i molt particularment al Principat, l'esgotament del model autonomista és una evidència per a sectors cada vegada més grans de l'opinió pública. Amb la negociació del sistema de finançament empantanegada per la manca de voluntat política del govern espanyol, amb l'Estatut amenaçat per una possible sentència adversa del Tribunal Constitucional i amb dificultats insalvables per a resoldre favorablement qüestions tan cabdals com la gestió de ports i aeroports o el traspàs de la xarxa de rodalies, la ciutadania té cada vegada més la sensació de trobar-se atrapada, com a col·lectivitat, en un autèntic cul-de-sac. La crisi econòmica i el qüestionament dels models de representació que afecta, d'una manera o una altra, el conjunt de les democràcies occidentals generen, però, un clima poc procliu a la sempre necessària implicació de la ciutadania en l'esfera pública.

En el pla internacional, i al costat de fets esperançadors com l'adveniment del «fenomen Obama» o els avenços dels processos de democratització en diversos punts del planeta, la crisi econòmica mundial i les dificultats polítiques per governar o, si més no, per gestionar amb cert ordre i equitat els múltiples efectes de la globalització, estan provocant una pèrdua de confiança ciutadana encara difícil de calibrar. El mateix procés de construcció

europea, amb un dèficit de legitimitat democràtica innegable, es veu en perill per aquesta situació.

En un context com l'actual, doncs, cal saludar com un esdeveniment d'efectes eminentment saludables i il·lusionadors l'acord que Esquerra ha estat capaç de bastir amb diverses forces

polítiques per concórrer conjuntament als comicis del 7 de juny. Que el Bloque Nacionalista Galego, Aralar, Els Verds, Eusko Alkartasuna, Chunta Aragonesista i Entesa per Mallorca participin en la llista encapçalada per Oriol Junqueiras és una notícia d'un calat polític evident. I és que no s'escapa a ningú la importància que té que, per primer cop des que se celebren eleccions europees a l'Estat espanyol, el 1987, les esquerres nacionals dels Països Catalans, Galícia i el País Basc hagin articulat una proposta electoral conjunta, oberta amb generositat a altres opcions, per tal d'actuar coordinadament a les institucions continentals.

L'aposta d'Esquerra, i de la coalició «Europa dels Pobles-Verds» passa per la defensa d'una Europa plural i respectuosa amb la seva diversitat cultural i lingüística, l'aprofundiment en un model social que actualitzi i enforteixi les conquestes aconseguides pels vells estats de benestar i l'impuls de polítiques de modernització ambiental. Això, a més, a partir d'una permanent exigència democràtica que comenci pel reconeixement del dret dels pobles a decidir el seu futur i, en el cas de la nació catalana, a actuar progressivament com el que ja comença a ser, un Estat emergent. |